

VALENȚE

Revista cadrelor didactice

Școala Gimnazială „Alexandru Vaida-Voevod”, Cluj-Napoca

Nr. 4 - iunie 2018

ISSN 2393-3739

Colectivul de redacție

Prof. Elena Dana Pupeză

Prof. Maria Verebei

Coperta

Director adjunct,

Prof. Maria Verebei

Tipar Editura NAPOCA STAR

CUPRINS

1. Recunoaștere europeană obținută în anul Marii Uniri, prof. Verebei Maria	pg. 3
2. O percepție asupra lumii în schimbare, prof. Zanc Matilda Camilia	pg. 5
3. Ecologiștii clasei I în acțiune și în săptămâna „Școala altfel”, prof. Maja Alexandra	pg. 7
4. Teatrul pentru copii, prof. Maxim Carmen Elena	pg. 9
5. Profesorule, iubește și tu Săptămâna „Școala altfel”!, prof. Hațegan Carmen.....	pg. 11
6. Călător prin țara mea, prof. Oltean Georgiana	pg. 15
7. Școala altfel- între proiectare și finalitate, prof. Pupeză Elena Dana	pg. 18
8. Metamorfoze în științe, prof. Iordănescu Rodica	pg. 20
9. Îngerii și rolul lor în viața oamenilor, prof. Voichița Șimon	pg. 23
10. Black Keys, White Keys, prof. Cocan Cătălina	pg. 25
11. Wonderful România, prof. Cocan Cătălina	pg. 26
12. Pelerinajul la mănăstiri, prof. Pop Călina, prof. Bucur Gabriela.....	pg. 27
13. Rugăciune pentru copii, prof. Cocan Cătălina	pg. 28
14. Biblioteca altfel – proiect educațional, prof. Nan Oana, prof. Pop Domnica.....	pg. 30
15. Fără ostracizare, prof. Șerb Niculina, prof. Lucia Groza	pg. 34

Recunoaștere europeană obținută în anul Centenarului Marii Uniri

prof. Maria Verebei

Obținerea certificatului de „Școală Europeană”, în anul Centenarului Marii Unirii de la 1918, vine parcă pentru a ne arăta că ne merităm strămoșii, că jertfa și tenacitatea temerarilor Marii Uniri nu a fost degeaba. Printre acești temerari se numără și Alexandru Vaida-Voevod, patronul spiritual al școlii noastre, unul dintre cei mai reprezentativi făuritori ai Marii Uniri.

Centenarul este o ocazie foarte bună de a sărbători apartenența noastră la spațiul european și la valorile fundamentale precum libertatea, democrația și drepturile omului. România nu ar fi reușit acum 100 de ani dacă nu ar fi avut prieteni și aliați puternici. La fel ca atunci, astăzi facem parte din cele mai importante structuri europene care sunt cea mai puternică garanție de securitate și bunăstare pentru cetățenii noștri. Școala noastră a înțeles că trebuie să întărească această viziune europeană și să folosească toate pârghiile pentru a aduce dezvoltare la nivelul comunității școlare.

Lansată în 2004 ca semn al recunoașterii contribuției școlilor românești la sprijinirea eforturilor României de integrare în Uniunea Europeană, Competiția pentru obținerea certificatului „Școală Europeană” este recunoscută de instituțiile europene ca un exemplu de bună practică la nivel european, prin care autoritatea națională în domeniu susține unitățile de învățământ și valorizează experiențele acestora acumulate în cadrul proiectelor europene de parteneriat între școli.

Competiția este un concurs organizat de către Ministerul Educației Naționale și constă în evaluarea impactului pe care activitățile derulate în cadrul proiectelor europene l-a avut asupra culturii organizaționale și a ethosului școlii.

Pentru a se putea înscrie în competiție, școala noastră a demonstrat că a derulat cu succes proiectul european Erasmus + „Discovering Europe”, că are rezultatele foarte bune la olimpiade și concursuri școlare, Evaluare Națională – clasa a VIII-a și că implementează activități, proiecte și programe derulate cu parteneri care activează la nivel european.

În urma obținerii acestui titlu, o delegație a școlii formată din d-na Matilda Camilia Zanc – director, d-na Cătălina Cocan – coordonator al proiectului Erasmus+ „Discovering Europe”, Ionuț Irimiaș – elev al școlii care a obținut locul I la Concursul național de produse finale ale proiectelor finanțate prin programe comunitare „Made for Europe”, a fost prezentă la festivitatea de acordare a titlului de „Școală Europeană” care s-a desfășurat la Palatul Parlamentului, în data de 24.05.2018.

Felicitări tuturor celor care au făcut posibilă această reușită!

O percepție asupra lumii în schimbare

prof. Matilda Camilia Zanc

„Niciodată nu vei putea schimba lucrurile prin combaterea realității existente.
Pentru a schimba ceva, construiește un nou model care să facă din modelul
existent ceva învechit.”
(Richard Buckminster Fuller)¹

Tributară unui *modus operandi* în care lucrurile există mai puțin prin ele însele și mai mult prin semnificațiile, determinările și contextele în care se produc și / sau pe care le produc, încerc să așez într-o atare ecuație înțelesul ori neînțelesul lui „Nu mai este școala cum era cândva!”, „Nu mai sunt elevii de altă dată!”, dar și, de ce nu, „Nu mai sunt profesorii de altă dată!”, întărite toate de autoritatea reperului valoric incontestabil al lui „Pe vremea mea...”.

Progresul societății este un proces complex, ce cunoaște adesea sincope și provocări cu răspunsuri dificil a fi date și soluții dificil a fi acceptate ori aplicate.

Educația cunoaște și ea, asemeni altor domenii, putințe și neputințe în fața schimbărilor în ritm năvalnic, ce îi cer să devină un „altceva” și un „altfel” a căror definire însă nu e răgaz a o găsi. Se caută, se încearcă, se acceptă și se respinge în egală măsură. Se invocă valorile „tradiționalului” și beneficiile „inovației” în aceeași măsură în care se blamează reticenta „vechiului” și superficialitatea „noului”.

E starea firescului antagonism prin care trece și pe care îl trăiește orice societate care traversează o etapă de schimbări structurale și mentale majore. Înseși exemplele istoriei legitimează cu prisosință un atare antagonism, regăsit din vremurile sistemelor de educație ale antichității grecești și romane până la cele ale modernității industriale și ale contemporaneității informaționale.

Multiplele canale prin care individul interferează cu socialul converg în transformarea lui într-un „produs educațional” care reflectă și în care se regăsesc tocmai modul și conținutul acțiunii acestora. Paradigmele educaționale se nasc și se perpetuează în contextul socio-cultural din ale cărui nevoi s-au născut și la ale căror nevoi răspund, trecând apoi inevitabil de la traseul deplinei confirmări la cel al infirmării și negării.

Epoca informatizării a impus un ritm al schimbărilor ce încearcă limitele adaptării umane și pare a-i epuiza, uneori, resursele. Pendulând între o lume reală în care tot mai greu se regăsesc și o lume virtuală în care prea ușor se rătăcesc, între beneficiile incontestabile și efectele negative ale înstăpânirii noilor media, viața, reprezentările și raporturile dintre oameni sunt puternic amprentate, modificând chiar și „natura, structura și forma vieții noastre psihice și intelectuale”².

Amploarea și efectele pătrunderii noilor tehnologii în toate sferele vieții socialului și ale individului este o temă prezentă în numeroase, deja, studii și publicații, ale căror analize și concluzii converg tot mai accentuat spre definirea nu doar a unei evidente noi epoci în evoluția omenirii, ci și a unei noi civilizații și a unui nou tip uman, „un nou tip de ființă omenească, *homo connecticus*”³.

Conectat indestructibil la dispozitive și display-uri (calculator, tabletă, smart-phone, e-watch, căști etc.), cufundat într-un univers virtual, existența individului se consumă preponderent prin mijlocirea acestora. Internetul, rețelele de socializare, aplicațiile on-line monopolizează tăcut

autonomia gândirii și acțiunii umane, distorsionând adesea autenticitatea vieții personale și sociale. Pe de altă parte, deschid noi perspective cunoașterii și explorării, redimensionând fundamental universul și dinamica existenței noastre.

Homo connecticus se deosebește structural și comportamental, operează cu alte sau altfel de modele mentale, funcții intelectuale, percepții senzoriale și afective, se raportează la sine și la ceilalți prin filtrul unei alte scări a valorilor și al altor sfere de interese.

Din perspectivă educațională, aceste noi realități pun probleme complexe și impun reconsiderări profunde ale sistemelor educaționale, cu multiple necunoscute (încă) ale modelelor de compatibilizare între forme și conținuturi, resurse, nevoi și finalități educaționale și, îndeosebi, între practici și mentalități în care interferența valorilor să poată așeza educatorul și educabilul într-un prezent al cărui expresie educațională unește trecutul și viitorul și care este, fără îndoială, al amândurora.

Și care, în scurtă vreme, într-o apriorică ciclicitate, va deveni, la rândul-i, „Pe vremea mea...”.

¹ https://www.azquotes.com/author/5231-R_Buckminster_Fuller

² Jean-Claude Larchet, *Captivi în internet*, Editura Sophia, București, 2018, p 6

³ Ibidem, p 34

Sursa imaginii: <https://www.google.ro/>

Ecologiștii clasei I C în acțiune și în săptămâna „Școala altfel”

prof. Maja Alexandra-Livia

Schimbările intervenite în natură, poluarea din ce în ce mai intensă, deșeurile care se tot acumulează, tăierea „masiva” a copacilor, ignoranța unor oameni pe care nu-i interesează decât să le fie lor bine acum, nepăsându-le de viitorul celor ce vor veni – toate acestea, ne-au dus cu gândul că există nevoie imediată de educație ecologică pentru fiecare vârstă, dar mai ales pentru vârsta fragedă, când cele învățate rămân ca deprinderi pentru tot restul vieții.

În acest sens, anul școlar trecut, pe când elevii erau în clasa pregătitoare, am decis împreună cu părinții să ne înscriem în Proiectul educațional internațional **LeAF** (Learn about Forest), program mondial de educație pentru mediul înconjurător, în care să desfășurăm activități pe toată perioada ciclului primar.

Este adevărat că aportul nostru este mic, dar va fi o parte din „lupta titanică” a celor care ajută la prevenirea catastrofelor naturale, ori celor care luptă pentru supraviețuirea pădurilor, a unui mediu mai curat, convinși fiind că împreună, toți cei din familia **LeAF** vom reuși.

Programul se derulează în fiecare an prin parcurgerea a trei etape: etapa de documentare, etapa de lucru și etapa de evaluare.

Implicarea copiilor și a familiilor lor în proiect s-a realizat încă din prima etapă, în care s-au stabilit activitățile care se vor desfășura, titlul proiectului și locul de desfășurare.

Titlul a fost ales după vizionarea unor filmulețe despre mediul înconjurător și viața animalelor sălbatice care trăiesc în pădurile de la noi din țară. S-au făcut mai multe propuneri, și s-a votat titlul **“Poveștile pădurii”**.

În colaborare cu părinții elevilor am stabilit locul de desfășurare al activităților. Etapa de lucru a alternat cu etapa de evaluare, îmbinând eficient acumularea de cunoștințe cu aplicarea lor în practică.

Etapa de lucru a cuprins o serie de activități științifice, artistice, sportive și de petrecere a timpului liber în natură sub formă de joc (relaxare activă).

Am desfășurat lecții de cunoașterea mediului (UT: „Povestea celor 10 picături”; „De la Pământ la Soare” și „Cum se fabrică”) în timpul cărora elevii au învățat despre speciile de copaci din pădure, despre utilizările lemnului și au auzit o povestire în versuri. În săptămâna „Școala altfel” am fost în vizită la Imprimeria „Ardealul” din Cluj-Napoca, unde au observat toate fazele pe care le presupune „fabricarea” unei cărți.

Elevii au fost impresionați de mașinile moderne văzute aici, dar și de cele vechi, retrase din uz și devenite adevărate piese de muzeu. Au fost răsplătiți pentru comportamentul frumos de care au dat dovadă în timpul vizitei cu câte o carte cu povești.

În cadrul activităților pe care le-am desfășurat în lunile de primăvară în parcul școlii, copiii s-au bucurat de frumusețea și freacăta copacilor în minutele de odihnă în care au putut să asculte în liniște foșnetul frunzelor și ciripitul păsărelelor.

Ei au fost îndemnați să descopere frumosul din natură, să privească și apoi să redea în creion și culoare imaginile care i-au impresionat cel mai mult.

În echipe de câte patru , elevii au compus o povestire după o întâmplare trăită sau auzită, pe care au redat-o apoi în imagini. Am desfășurat și un concurs pe teme ecologice între echipe, coordonat de bunicuțele a doi dintre elevi, care s-au implicat în activitățile noastre.

Și în acest an școlar, în săptămâna „Școala altfel” au continuat activitățile cu caracter ecologic, de această dată îmbrăcând forma unei acțiuni civice cu tema „ Fii ECO, păstrează orașul curat!”.

În cadrul acestei acțiuni copiii au confecționat fluturași cu îndemnuri ecologice pe care i-au împărțit pe stradă membrilor comunității. Ei au purtat la piept ecusoane cu mesaje de sensibilizare pentru păstrarea unui mediu curat.

Etapă de evaluare a proiectului a avut loc în prezența școlarilor și părinților acestora, și s-a materializat prin :

- ✓ expoziție cu lucrările copiilor din activitățile practice și plastice desfășurate;
- ✓ analiza SWOT a proiectului, realizată împreună cu școlarii;
- ✓ realizarea unei gazete LeAF, pentru popularizarea rezultatelor la nivelul școlii.

Teatrul pentru copii

prof. Maxim Carmen Elena

Motto: „V-am dat teatrul, vi-l păziți
Ca pe- un lăcaș de muze,
Cu el curând veți fi vestiți,
Prin vești departe duse.”
Iancu Văcărescu

Și iată, peste timp, vorbele lui Iancu Văcărescu sunt atât de adevărate. Teatrul trăiește și e mereu tânăr și puternic prin apropierea sufletească pe care o intermediază între actor și spectator, între cadrul didactic care se ocupă de regie, de decoruri și micul actor- elevul.

De-a lungul anilor, am observat că nu este suficient să fii doar omul de la catedră care știe totul, ci este necesar să fii prietenul copilului. Și, să ajungi să fii prietenul copilului, e nevoie să te transpuși în lumea lui, să încerci să fii din nou copil, să intri în jocul lui.

O modalitate eficientă de a oferi căldură sufletească și energie pozitivă celor mici sunt activitățile desfășurate în cadrul cercului de teatru pentru copii. Fie că poartă titlul „Micii actori” sau „Atelierul fanteziei” prin intermediul unor astfel de activități, copilul își pune în valoare prezența scenică, dicția, siguranța de sine. Am reușit să creez astfel cadrul favorabil exprimării libere, să stimulez spiritul de echipă, să îi adaptez pe copii la cerințele scenei, ale publicului, generând o atitudine degajată, lipsită de emoții.

Jocurile de rol spontane, recităriile de poezii, jocurile de mimă, rolurile primite au fost o punte de lansare pentru cei timizi și mai puțin încrezători și au constituit un cadru propice prin care și- au pus în valoare calitățile personale, fără a fi marginalizați de către colegi, dimpotrivă fiind surprize foarte plăcute pentru aceștia.

Am avut un caz în care copilul, interpretând rolul la serbare a fost o surpriză pentru cei apropiați. Părinții mă avertizaseră că rolul îl va spune la repetiții, în clasă, dar nicidecum la serbare! Recunosc că am avut și eu ceva emoții, dar am fost foarte bucuroasă când, la serbare băiețelul a avut o interpretare de nota 10! Și anul acesta el a făcut parte din cercul de teatru, ceea ce îmi întărește convingerea că teatru face minuni cu cei timizi, inhibați, care nu își exprimă dorințele și sentimentele, tocmai pentru deblocarea energiei interioare și stimularea spontaneității.

Toți copiii sunt talentați, toți pot să se exprime artistic într-un gen sau altul spre delectarea lor și a celor din jur. Astfel de activități stimulează atât talentele artistice ale copiilor, cât și creativitatea lor. „Regizorul” doar creează atmosfera momentului respectiv și ajută actorul- copil să se contopească sufletește cu personajul.

Teatrul este într- adevăr o foarte bună modalitate de a deschide universul copiilor către cultură, o modalitate de a se identifica cu diferite personaje și de a- și forma personalitatea, prin învățarea unor comportamente de tip pozitiv pe care personajele le afișează. Am observat că toți copiii care participă la activitățile de teatru sunt foarte deschiși, comunicativi și dornici să- și exprime gândurile. Ei nu doar memorează și interpretează roluri, ci și ajută la confecționarea decorurilor, măștilor, a costumelor și a altor materiale de recuzită.

Înainte de realizarea acestui articol nu mi-am dat seama de unde vine plăcerea de a organiza astfel de activități. Dar, întorcându-mă în timp, am descoperit că oameni devotați meseriei de dascăl și-au pus amprenta asupra a ceea ce sunt astăzi. Cred că eu, ca om, sunt asemeni unui puzzle. Din fiecare profesor am luat o bucăciță, o piesă care s-a potrivit felului meu de a fi. Iar piesele puzzle care se referă la teatru le-am luat de la doamna învățătoare și de la doamna dirigintă din clasele VII-VIII, profesoară de limba română, cărora le mulțumesc! Mă gândesc și acum la repetiția pentru serbarea de la sfârșitul clasei I. Eram pe scena Căminului Cultural din satul meu natal, când apa a inundat totul și noi am fost scoși din cămin pe geamuri. An de an am pregătit multe serbări împreună cu doamna învățătoare. În clasa a VII-a îmi amintesc cu drag de rolul Smărăndiței, interpretat în piesa „Amintiri din copilărie”.

Chiar dacă arta teatrală este o operă irepetabilă în timp și spațiu și spectacolul artistic are o viață extrem de scurtă, ideea că o bucăciță din tine, ca dascăl se va regăsi în unii copii îți dă aripi! Spectacolul are o viață scurtă, dar amintirile legate de el și de cei cu care ai muncit la realizarea lui vor rămâne într-un colțișor al inimii tale! Totul depinde de momentul în care se vor reactiva, așa cum mi s-a întâmplat mie.

Profesorule, iubește și tu Săptămâna „Școala altfel”!

prof. Hătegan Carmen

”Fără lecții, fără învățat, fără uniformă, fără să stăm toată ziua în bancă, fără să fim tot timpul în școală, fără să primim note, fără stres...” – cam acestea sunt motivele pentru care elevilor le place Săptămâna „Școala altfel”. Ei bine, prea mulți de „fără”, să venim cu argumente care să înceapă cu prepoziția „cu”, pentru a numi avantajele pe care le oferă o astfel de săptămână ! Și de îndată, elevii răspund: „cu excursii, cu activități relaxante în aer liber, cu vizite la obiective turistice sau la alte instituții, cu drumeții, cu jocuri, cu concursuri, cu expoziții, cu spectacole, cu dezbateri, cu discuții, cu posibilitatea de a socializa, cu exprimarea propriilor opinii, cu multă implicare din partea elevilor și chiar a părinților, cu alți colegi, cu altă gândire...”. Pentru elevi, săptămâna „Școala altfel” a devenit „o gură de aer”, câteva zile de „altceva” decât școală, o perioadă de relaxare și ieșire din șablon.

Elevii iubesc Săptămâna „Școala altfel”, profesorii mai puțin. Voi încerca, în cele ce urmează să prezint câteva aspecte care pot ajuta profesorii să iubească și ei Săptămâna „Școala altfel”, fără să li se pară o „corvoadă”. Mai întâi de toate, profesorul trebuie să cunoască foarte bine ce își doresc elevii ca activități, ce anume le place, ce tip de activități îi atrage. Se poate realiza acest lucru în timpul unei ore de dirigiență, prin discuții libere cu elevii, prin propuneri de activități și alegerea acelor care au întrunit cele mai multe voturi. Alte propuneri pot veni de la părinți, în cadrul unei ședințe cu părinții, pentru a cunoaște și interesele părinților, precum și posibilitatea acestora de a participa la activități și de a susține financiar derularea unor activități. Această etapă premergătoare trebuie să se desfășoare din timp, imediat după ce a fost stabilită perioada de desfășurare a săptămânii „Școala altfel”.

În etapa următoare, cuvântul magic este „organizarea”. Profesorul trebuie să organizeze foarte bine activitățile care urmează a fi desfășurate. De foarte mare ajutor vor fi **partenerii** pe care profesorii îi pot alege în susținerea activităților propuse. Există multe asociații, instituții, organizații, alte cadre didactice, care se oferă să realizeze în totalitate câte 2-3 ore de activități atractive pentru copii. Profesorului nu-i rămâne decât să ia legătura cu acestea, să se înscrie cu clasa, să stabilească ziua și intervalul orar, să obțină acordul părinților pentru participarea copiilor și să asigure, eventual, deplasarea elevilor spre locul de desfășurare a activităților (asta dacă activitățile nu se vor desfășura la școală).

O categorie de activități ce plac elevilor sunt **concursurile** de orice tip: de cultură generală, sportive, de talente, tematice. Aceste concursuri pot fi ușor organizate, rolul principal avându-l elevii. Probele desfășurate în timpul unui concurs sunt stabilite o singură dată, într-un an, pentru ca profesorul să apeleze ulterior la baza lui de date din portofoliul personal. Eu, de exemplu, am pregătite oricând concursuri de cultură generală pentru fiecare nivel de clasă și pentru a crește competitivitatea între elevi fac propunerea participării a două clase de același nivel, pe echipaje de concurs. Vor fi concurenți, susținători și câștigă toată lumea!

Vizitele la diferite obiective turistice sau instituții sunt, de asemenea, activități dorite de către elevi și avem avantajul spațiului și diversității. Locuim într-un oraș mare, cu multe posibilități, cu numeroase obiective culturale și istorice. Profesorului nu-i rămâne decât să stabilească ziua, ora și să anunțe instituția care urmează a fi vizitată. Apoi, întâlnire într-o stație de troleibuz sau autobuz și la drum cu elevii !

Cele mai plăcute zile din Săptămâna „Școala altfel” sunt acelea în care elevii merg în excursie! În topul preferințelor elevilor, în momentul realizării feed-backului, sunt **excursiile**. Fie că durează o

zi sau două, excursiile nu mai sunt o greutate pentru profesor. Există firme care organizează excursii tematice pentru elevi și care se ocupă de tot dosarul necesar realizării acestora. Profesorului îi revine sarcina să întocmească doar documentele referitoare la date privind elevii participanți și cele referitoare la acordul din partea părinților și a școlii. Transportul, cazarea, itinerariul excursiei nu mai sunt în grija profesorului. Totuși, să nu privim superficial organizarea și desfășurarea unei excursii, deoarece răspunderea cea mai mare revine tot profesorilor însoțitori. Ei sunt cei care trebuie să poarte grija elevilor cu rău de mașină, cu alergii la mâncare, ei trebuie să asigure condiții bune pentru somn (celor care vor să doarmă noaptea!).

Odată activitățile stabilite, profesorul poate realiza planificarea săptămânii conform rubricaturii stabilite de către școală (vezi Model 1) și poate realiza afișul săptămânii „Școala altfel” care va fi afișat în sala de clasă (vezi Model 2).

Ziua	Interval orar	Tipul activității	Denumirea activității	Obiective urmărite	Coordonator	Invitați Parteneri	Locul desfășurării	Evaluarea activității
------	---------------	-------------------	-----------------------	--------------------	-------------	--------------------	--------------------	-----------------------

Model 1

Model 2

Afișul alăturat cuprinde tipul de activități desfășurate în săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun” din anul școlar 2016:

Luni – activități în Parcul „Iuliu Hațieganu”, în parteneriat cu Asociația „Neuronkids”

Marti – excursie în Maramureș

Miercuri – concurs de talente

Joi – vizionare de spectacol

Vineri – evaluarea activităților

În ultima zi din săptămâna „Școala altfel” eu, ca profesor diriginte, obișnuiesc să aloc 2-3 ore pentru evaluarea activităților desfășurate. Ca instrumente de evaluare folosesc:

📊 **chestionar** care să urmărească gradul de satisfacție al elevilor referitor la desfășurarea unei excursii, urmărind : locația, mijlocul de transport, traseul stabilit, pregătirea cu haine și mâncare, obiectivele turistice vizitate, opririle pe parcurs, amintirile rămase în gând și în fotografii (vezi Model 3);

Model 3

Item: Excursie la Baia Mare – Bârsana	Nu îmi place	Îmi place puțin	Îmi place mult	Îmi place foarte mult
La Baia Mare noi plecăm				
Autocar mare luăm				
Oare pe ce drum apucăm?				
Cu ce haine ne-mbrăcăm?				
Cât de bine să mâncăm ?				
Stele-n Planetariu vedem				

Pietre, cristale admirăm				
În popasuri ne-așezăm				
Veseli jocuri ne jucăm				
Și-n biserici ne rugăm.				
Ziua-ntreagă ne plimbăm				
Și în poze ne luăm				
Amintiri o să păstrăm				

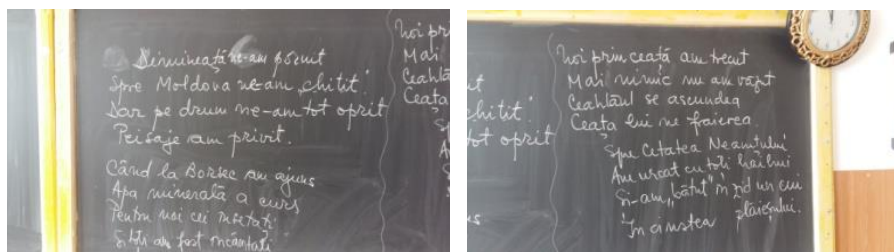
Ce-ai mai vrea să adăugăm?

📌 culegere de fotografii realizate în timpul activităților, atât de către elevi, cât și de către profesor, pentru realizarea **filmului săptămânii**. Cu fotografiile obținute se poate realiza o prezentare Power Point sau Prezi, un filmuleț prin Movie Maker sau prin Animoto, materiale prin care poate fi evaluată întreaga săptămână (vezi Model 4);

Model 4

📌 **creație literară** realizată împreună cu elevii, care să facă referire la activitatea cea mai plăcută, activitatea care întrunește cel mai mare număr de voturi în realizarea feed-backului. De fiecare dată, excursia a fost pe primul loc. Așa că, iată un exemplu de creație literară care prezintă o excursie în Moldova (vezi Model 5).

Model 5

Dimineață ne-am pornit
Spre Moldova ne-am „chitit”.
Dar pe drum ne-am tot oprit
Peisaje am privit.

Când la Borsec am ajuns,
Apă mineral-a curs
Pentru noi cei însetați
Și toți am fost încântați.

Noi prin negur-am trecut,
Mai nimic nu am văzut,
Ceahlăul se ascundea
Ceața lui ne fraierea.

Spre cetatea Neamțului
Am urcat cu toți haihui
Și-am „bătut” în zid un cui
În cinstea plăieșului.

Mănăstirea Neamț am vizitat
Chiar sub cerul înstelat
În biseric-am intrat
Și la sfinți ne-am închinat.

La Hanul Urșilor am înnoptat
Toată noaptea ne-am distrat,
Pe profe noi le-am tot stresat
Și dimineață ne-am culcat.

La casa din Humulești
Creangă a ieșit din povești.
Din „cuptoriu” fermecat
Răbdări prăjite el ne-a dat.

Mănăstirile creștine
Bistrița și Agapia
Ne-au primit cum se cuvine
Ca să nu le putem uita.

Bicazul în munți a tăiat
Și niște chei nouă ne-a dat.
Lacul Roșu s-a-ntristat
Când cu petu-am aruncat.

Lacul Ursu din Sovata
A vrut să ne dea pe toți gata,
Dar foamea ne-a coplesit
Și la pizza am poftit.

De excursie ne-am bucurat,
Poze multe am păstrat.

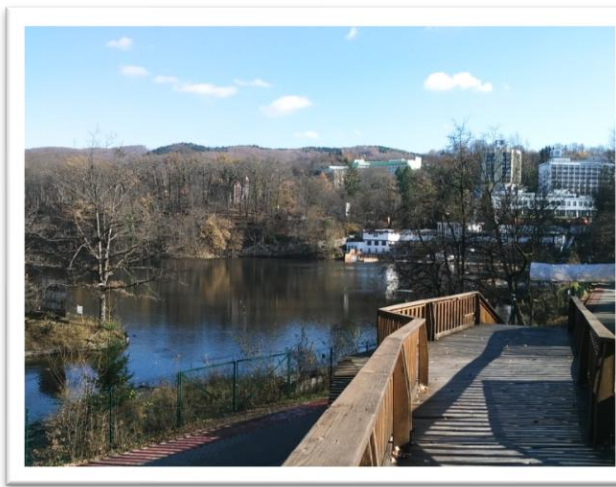
Nu știu în ce măsură v-am convins, dragi colegi, să iubiți și voi, la fel ca și elevii, Săptămâna „Școala Altfel”, dar sper că v-am fost puțin de ajutor în organizarea și desfășurarea activităților din această perioadă a anului școlar.

Călător prin țara mea

prof. Oltean Georgiana

De șase ani de zile, de când există „Școala altfel,” atât elevii cât și profesorii au șansa să învețe nu doar din cărți și imagini, dar și din experiența directă a evenimentelor și locurilor în care se află. Se spune că reținem în procente diferite o informație, în funcție de felul în care ne este prezentată aceasta – 20% din ceea ce auzim, 30% din ceea ce vedem, 50% din ceea ce auzim și vedem, 70% din ceea ce discutăm cu alții, 80% din ceea ce experimentăm personal și 90% din ceea ce îi învățăm pe alții. „Școala altfel” ne dă ocazia să ne situăm mereu la procente maxime ale învățării.

În acest an școlar, clasele a VI-a A și a VII-a A au pornit să învețe despre meleaguri mai puțin la îndemână, mai îndepărtate, dar pline de însemnătate istorică. Elevii au pregătit, în grupuri, informații despre locurile vizitate și i-au învățat pe colegii lor despre ele. Excursia a durat două zile și a avut ca obiective localitatea **Sovata**, **Salina Praid**, **Barajul Bicaș**, **Cheile Bicazului**, **Mănăstirea Agapia**, **Mănăstirea Văratec** și **Cetatea Neamțului**. Din păcate, perioada anului în care am făcut această excursie – luna noiembrie – nu ne-a permis să vedem toate aceste locuri în lumina plină a zilei sau să ne bucurăm de priveliștea lor mângâiați de razele calde ale soarelui. A fost însă o experiență de neuitat de care ne vom aminti cu drag în anii ce vor urma.

Am pornit într-o frumoasă zi de noiembrie, cu un soare călduț, care mai înmuia asprimea zilelor de toamnă. Prima oprire a fost la **Sovata**, stațiunea construită în jurul Lacului Ursu renumit pentru calitățile terapeutice ale apei lui sărate și heliatermice. Sovata este o stațiune pentru toate anotimpurile cu veri răcoroase, datorită așezării montane, și ierni blânde. În afara lacului Ursu, renumite aici sunt și lacurile Aluniș, Roșu și Verde cu ape clorurate și sodice și cu nămoluri calde potrivite pentru împachetări vindecătoare. Apa lacurilor Verde și Roșu este roșie datorită unor crabi minusculi inofensivi pentru oameni, al căror număr crește odată cu nivelul de salinitate al apei.

Aflându-ne în zona „Ocnelor de sare” sau, cum mai este denumit, „Ținutul sării,” nu se putea să nu vizităm **Salina Praid**, una dintre cele mai vechi exploatare de sare din țară. Zăcămintul de sare de la Praid este unul din cele mai mari din Europa, având o formă ușor eliptică cu diametre de 1,4 și 1,2 km și rădăcinile la o adâncime de 2,7 kilometri. Prima atestare a exploatarei sării din zona Ocnelor este din anul 1222 și apare într-o scrisoare a regelui Andrei al II-lea al Ungariei, însă mineritul

subteran propriu-zis a început la Praid în anul 1762 când, sub conducerea inginerului de mine austriac Johann Frendl, a fost deschisă mina Iosif (ocna „clopot“). Sarea extrasă, legată în piei de bivoli, era trasă la suprafață cu ajutorul crivacului, acționat cu patru perechi de cai, un asemenea instrument putând fi văzut în miniatură în muzeul existent în salină. În salina de la Praid se poate face terapie pentru diverse afecțiuni respiratorii, pacienții beneficiind aici de posibilități diversificate de petrecere a timpului, de la locuri de joacă și parc de aventură la capelă și muzeu.

După câteva ore petrecute în aerul benefic al salinei de la Praid am pornit iar la drum, să străbatem Carpații Orientali prin **Cheile Bicazului**. Ziua scurtă de noiembrie nu ne-a permis să apreciem defileul în toată splendoarea lui, însă ce am putut vedea proiectat pe seninul cerului de noapte ne-a făcut să ne promitem că vom mai încerca să ajungem din nou pe aceste meleaguri...

A doua zi de explorări nu a mai fost așa de darnică cu noi sub aspect meteorologic, așa că am avut parte de frig, ceață și o ploaie mărunță. Am trecut **Barajul Bicaz**, baraj care mărginește cel mai mare lac artificial de pe râurile interioare ale României și a cărui construcție a durat 10 ani (1950-1960), și am pornit spre vestitele mănăstiri Văratec și Agapia.

Mănăstirea Văratec este cea mai mare mănăstire de maici din România, aici locuind peste 400 de maici. În curtea mănăstirii se află statuia domniței Safta Brâncoveanu, soția banului Craiovei, Grigore Brâncoveanu. Multe personalități române au petrecut timp de profundă meditație la Mănăstirea Văratec, printre care amintim: Bartolomeu Anania, care s-a retras aici în perioada pensionării până ce a fost ales Arhiepiscop al Vadului, Feleacului și Clujului; doamna academician Zoe Dumitrescu-Buşulenga, personalitate de marcă a culturii române; tot la Văratec și-a găsit sfârșitul poeta Veronica Micle, aceasta retrăgându-se aici în urma depresiei survenite după moartea lui Mihai Eminescu. Mormântul ei poate fi vizitat, iar pe piatra funerară se poate citi un epitaf scris chiar de către poetă – „Și pulbere țărână/Din tine se alege/Căci asta e a lumii/Nestrămutată lege./Nimicul te aduce/Nimicul te reia,/Nimic din tine-n urmă/ Nu va rămânea.” (Veronica Micle, 4.VIII.1889)

Mănăstirea Agapia este tot o mănăstire de maici, a doua ca mărime după Văratec, iar ceea ce conferă o deosebită valoare ansamblului monahal este faptul că frescele interioare ale bisericii sunt pictate de pictorul Nicolae Grigorescu în perioada de tinerețe. Pentru că am ajuns aici în zi de hram, măicuțele erau foarte ocupate, astfel că nu am putut vizita muzeul și expoziția de picturi ale lui Nicolae Grigorescu, însă am putut vedea biserica pictată în întregime de acesta într-un stil laicizant realist inspirat din compozițiile vestiților pictori ai Renașterii: Tizian, Rafael Sanzio, Rembrandt, Bartolomé Murillo, Leonardo da Vinci. Apoi am vizitat muzeul vibrant, una din chiliile acestui „sat de măicuțe” amenajat ca muzeu, unde o măicuță ne-a povestit cum se desfășoară viața de zi cu zi a celor care aleg să trăiască această comunitate.

Am pornit apoi spre momentul istoric al acestei călătorii, vizita la **Cetatea Neamțului**. Trecând peste „Ozana cea frumos curgătoare”, cum o știm din „Amintiri din copilărie” ale lui Ion Creangă, am „văzut” și alte referințe din literatură: „pe o stâncă neagră” se înalță un „vechi castel”, pe care însă abia îl zăream din cauza ceții și a ploii mărunte care ne-a însoțit pe tot parcursul zilei. Ajunși sus am remarcat podul curbat impunător pe care am intrat în cetate. Aici am aflat că cetatea a fost construită de Petru I în secolul al XIV-lea, consolidată de Ștefan cel Mare în secolul al XV-lea, iar apoi distrusă de domnitorul Mihai Racoviță în secolul al XVIII-lea. Cele mai importante modificări au fost făcute de Ștefan cel Mare care a considerat că cetatea nu este suficient de întărită pentru a rezista atacurilor inamicilor. Astfel, el a poruncit supraînălțarea zidurilor cetății cu circa 6-7 m și construirea de creneluri și ferestre înguste, prin care apărătorii cetății puteau să supravegheze și să lovească dușmanii. Pe latura de nord a fortului mușatin s-a construit un zid flancat de patru bastioane semicirculare cu ziduri groase și rezistente, cu înălțimi variabile, de până la 30 de metri. Acest zid a încadrat o curte exterioară. Pentru a evita apropierea dușmanilor de zidurile cetății, Ștefan cel Mare a dispus săparea unui șanț de apărare mult mai adânc și mai larg decât cel anterior, în partea de nord și nord-est a fortului. În cetate se pătrundea printr-un pod de acces arcuit cu o parte fixă și o alta mobilă, sprijinit pe 11 piloni de piatră de formă prismatică. Partea mobilă se afla pe porțiunea de pod dintre ultimul pilon și zidul bastionului și se putea ridica în caz de primejdie, printr-un sistem de scripeți, dar odată trecut de ea existau două capcane cu trape, cunoscute și sub numele de „curse de șobolani”. Am văzut și fereastra de unde legenda spune ca mama lui Ștefan cel Mare l-a trimis pe acesta înapoi la luptă.

Uzi și înfrigurați, dar încântați de toate cunoștințele acumulate, am pornit înapoi spre casă, cu un bagaj special de lucruri noi învățate, prietenii făcute și amintiri neprețuite.

Școala altfel- între proiectare și finalitate

prof. Elena Dana Pupeză

Activitățile cuprinse în cadrul programului național *Școala altfel* sunt planificate, organizate, desfășurate și evaluate în raport cu interesele / preocupările beneficiarilor (elevi, părinți, cadre didactice), în concordanță cu contextul educațional actual și cu țintele strategice specifice componentei educative a proiectului de dezvoltare instituțională al școlii.

Pornind de la modalitatea de propunere a activităților de către elevi și părinți, până la alegerea efectivă și derularea acestora, cuvintele care caracterizează această săptămână sunt: „*participare*”, „*implicare*”, „*învățare nonformală*”. Este o săptămână în care se predă altfel, răspunzând așteptărilor elevilor, părinților și comunității, în acord cu care școala își realizează misiunea și își proiectează viziunea.

Misiunea școlii este aceea de a promova modele de educație prin experiență și de a dezvolta abilitățile de viață ale elevilor. Activitățile derulate în această săptămână, prin structură, conținut, organizare și desfășurare sunt complementare activității de învățare și au efecte formative asupra elevilor, prin toate formele de organizare planificate: excursii, vizite, concursuri, spectacole, ateliere, activități / jocuri sportive etc.

Programul săptămânii, tipologia activităților, formele de organizare sunt rezultatul colectării propunerilor tuturor factorilor implicați, al dezbaterilor la nivelul colectivelor de elevi și părinți, cu în scopul organizării programului ca răspuns la solicitările beneficiarilor.

Exersarea abilităților de a proiecta și a desfășura în echipă activități diverse, adoptarea unor atitudini civice, dezvoltarea spiritului competitiv corect, a fairplay-ului, promovarea valorilor culturale și tradiționale ale comunității sunt doar o parte a obiectivelor programului, iar rezultatele obținute în fiecare an sunt exprimate în expoziții/albume/competiții sportive/momente artistice, portofolii ale elevilor care conțin diverse produse creative, rezultate ale unor activități practice –obiecte decorative, fotografii, desene, filme, fișe, activități gospodărești etc.

Din feedbackul obținut de la părinți, elevi și cadre didactice, se evidențiază, ca aspect pozitiv posibilitatea de a planifica activitățile în perioada aleasă la nivelul unității, ceea ce contribuie la îmbunătățirea managementului operațional al programului. Desfășurarea majorității activităților sub formă de parteneriate între diriginți-reprezentanți ai comunității-elevi-părinți, în alte spații decât spațiul școlii, contribuie la creșterea gradului de satisfacție a beneficiarilor și la coeziunea colectivelor de elevi. Implicarea în număr tot mai mare a părinților, în toate etapele programului și contribuția diverselor instituții comunitare/fundații/societăți comerciale/obiective turistice privind oferta de activități specifice programului a condus la generarea de exemple de bune practici pentru edițiile următoare ale programului.

Finalitățile educaționale atinse, complexitatea și spectrul larg al domeniilor de formare și dezvoltare personală vizate, dovedesc creșterea interesului elevilor pentru activități nonformale științifice, cultural-artistice, turistice sau sportive.

Cele cinci săptămâni de „școală altfel” desfășurate până acum în cadrul școlii noastre au generat provocări, experiențe și rezultate care au adus plus valoare procesului de educație formală și nonformală.

Activitățile realizate au determinat ieșirea din zona de confort atât a elevilor cât și a părinții și a cadrele didactice. Rezultatele acestor experiențe noi au devenit exemple de bune practici pentru edițiile următoare ale programului, iar feedbackul pozitiv oferit de factorii implicați în proiectarea și derularea activităților, demonstrează utilitatea și eficiența acestui program.

MARȚI, 07.11.2017

1. Introducere în IT, Călin Cocan, informatician

1. Atelier de reciclare ingenioasă

Sighetu
Marmăției

Metamorfoze în științe

prof. Iordănescu Rodica

Pe parcursul orelor de științe elevii își pun diferite întrebări legate de lumea vie, cum ar fi cele care urmează. Pe ce fenomen se bazează răspândirea în țesuturile corpului a medicamentelor introduse prin injecții? Cum se transmit apa și mineralele către rădăcinile plantelor? Cum transferă animalele hrana digerată din intestine în vasele de sânge? Surprinzător pentru elevi a fost faptul că au găsit o parte din răspunsurile la aceste întrebări pornind de la o lecție de chimie care nu anunța o astfel de tematică.

La sfârșitul unei ore de chimie în care am recapitulat reacțiile de schimb, le-am spus elevilor că există un experiment numit „Grădina chimică”, în care se produc mai multe reacții chimice de schimb foarte interesante. Denumirea acestui experiment le-a trezit curiozitatea și interesul pentru a afla în ce constă acesta, care sunt reacțiile care au loc.

Astfel, câțiva elevi pasionați de științele naturii, s-au apucat de lucru. Au strâns informații și imagini, apoi au făcut experimentul în laboratorul de chimie al școlii. Rezultatul a fost spectaculos, nu doar vizual ci și prin prisma explicațiilor fenomenelor chimice și fizice care au avut loc.

Materialele folosite au fost:

- vase din sticlă de dimensiuni și forme diferite (pahar Berzelius, cilindru gradat, acvariu);
- spatulă, sticle de ceas, mănuși;
- soluție de silicat de sodiu (apă de sticlă), apă distilată și săruri ale unor metale tranziționale (MnCl_2 , CuSO_4 , CuCl_2 , FeCl_3 , FeSO_4 , CoCl_2 , NiSO_4)

Modul de lucru:

Se diluează soluția de silicat de sodiu cu apă distilată în raport volumetric 1:2 și se toarnă în vasele din sticlă, după care se adaugă pe rând sărurile metalelor tranziționale, la distanță unele de altele. În scurt timp încep să se formeze niște precipitate frumos colorate, de forma unor bastonașe, care cresc, „înfloresc” în soluție. Ele seamănă cu niște alge, întregul experiment încă în desfășurare ducându-ne cu gândul la un peisaj subacvatic. (Fig. 1, 2, 3)

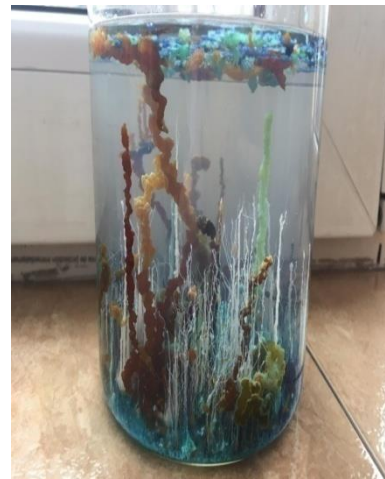
Fig. 1

Fig. 2

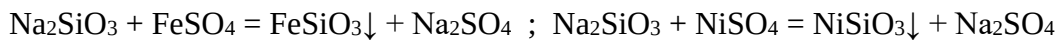

Fig. 3

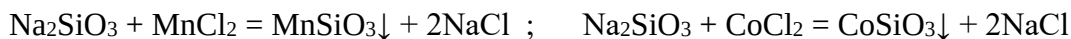
Interpretarea rezultatelor (explicația fenomenelor):

Fenomenele chimice și fizice care au loc sunt complexe, în esență au loc reacții de schimb între silicatul de sodiu și sărurile metalelor tranziționale, cu formarea precipitatelor colorate de silicați ai metalelor tranziționale, conform ecuațiilor chimice:

verde închis

verde deschis

roz

albastru intens

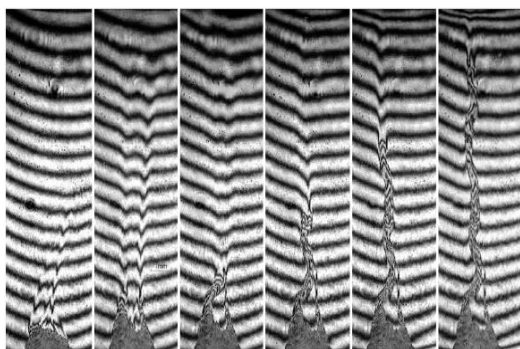

brun

albastru-verzui

Nedumerirea micilor noștri chimiști era legată de felul în care aceste precipitate cresc în soluție. Documentându-se, au aflat că este vorba despre osmoză. Silicații metalici (precipitatele colorate) se obțin sub forma unor cruste (membrane semipermeabile). Apa din soluția de silicat de sodiu intră, prin osmoză, prin membrana semipermeabilă a precipitatului de ioni metalici / silicat de sodiu, la concentrația mai mare de ioni metalici prezenți în interior. Presiunea apei în interiorul structurilor de tip gel crește până când membrana izbucnește, se rupe, permițând astfel mai multor ioni de metal să reacționeze cu soluția de silicat pentru a crea noi membrane. Acest proces se repetă până când sarea de metal este complet dizolvată, permițând astfel cristalelor să continue să crească în sus și în lateral. Deoarece soluția de sare de metal este mai puțin densă decât soluția de silicat de sodiu, precipitatul tinde să crească în sus. (Fig. 4)

Fig. 4

Grădina chimică a fost realizată și descrisă prima dată de Johann Rudolf Glauber, în 1646. Deși pare un experiment spectaculos doar vizual, el este interesant prin complexitatea fenomenelor care au loc, în special al osmozei care se produce cu formarea unor macrostructuri solide. Acest fenomen este studiat și în zilele noastre, având multiple aplicații practice:

- model didactic pentru studiul osmozei;
- model didactic pentru studiul comportamentelor fluidelor separate prin membrane;
- dozarea cimentului;
- studierea coroziunii pe suprafețele tuburilor de oțel

Studiile recente arată o similitudine între Grădinile Chimice și apariția vieții pe Pământ, ele fiind cel mai bun exemplu de proces sintetic care creează materiale complexe, structuri auto-organizate produse la intersecția dintre chimie, dinamica fluidelor și știința materialelor. Acest nou domeniu de cercetare a fost numit **chemobrionică**.

După ce au terminat micul lor proiect, entuziasmați de rezultatele obținute, l-au prezentat colegilor lor. Pe toți i-au impresionat peisajele acvatice. Multor elevi li s-au părut foarte interesante fenomenele descrise, unii au vrut să încerce și ei să facă o Grădină Chimică, aducând îmbunătățiri primului experiment. Când o elevă, componentă a echipei de lucru, a fost întrebată de unde le-a venit ideea proiectului, aceasta le-a răspuns: „Punctul de pornire a fost o informație pe care doamna

profesoară ne-a dat-o la sfârșitul unei ore de chimie, ca pe o provocare. Am lucrat în echipă, am învățat multe lucruri interesante și am dat un exemplu altor elevi ca noi. M-ar bucura ideea de a mă implica în astfel de activități și în viitor. De altfel, mi-ar plăcea ca și generațiile următoare de elevi să participe la astfel de proiecte. La final se vor convinge că merită tot efortul!”

Bibliografie

Balköse, D.; Özkan, F.; Köktürk, U.; Ulutan, S.; Ülkü, S.; Nişli, G. (2002). "Characterization of Hollow Chemical Garden Fibers from Metal Salts and Water Glass". *Journal of Sol-Gel Science and Technology*. **23** (3): 253.

Thouvenel-Romans, S; Steinbock, O (Apr 2003). "Oscillatory growth of silica tubes in chemical gardens" (PDF). *Journal of the American Chemical Society*. **125** (14): 4338–41. doi:10.1021/ja0298343. ISSN 0002-7863. PMID 12670257.

Îngerii și rolul lor în viața oamenilor

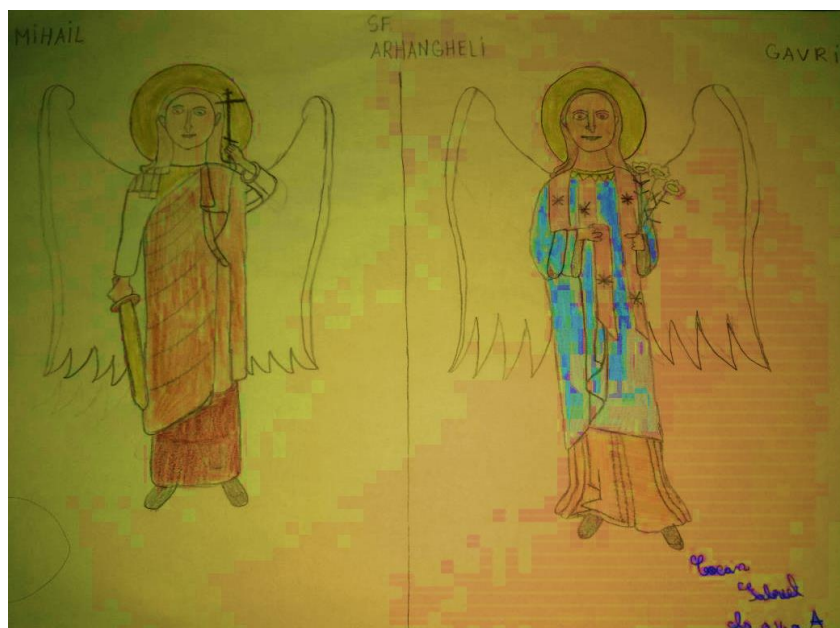
prof. Voichița Șimon

Sfânta Scriptură, prin Vechiul Testament și Noul Testament, cuprinde întreaga învățătură despre îngeri, adevărul despre existența lor și rolul lor de ființe spirituale în viața oamenilor. Temeiul scripturistic relatat de Evanghelistul Matei, în capitolul 13, versetele 37-39, precizează că îngerii sunt ființe reale, la fel ca Fiul lui Dumnezeu. Domnul Iisus Hristos, în predica Sa, îi descrie ca ființe reale și active, care văd fața Tatălui în ceruri, veghind asupra oamenilor (Matei 18, 10). Îngerii petrec în comuniune cu Dumnezeu, iar starea lor de sfințenie nu se datorează naturii lor, ci harului divin care lucrează prin ei.

Cuvântul „înger” înseamnă vestitor, sol, crainic al lui Dumnezeu pentru oameni și al oamenilor pentru Dumnezeu. Îngerii au trupuri materiale și nemuritoare. Ei sunt ființe spirituale, înzestrate cu rațiune, voință, simțire, superioare omului prin putere, virtute, dar inferioare lui Dumnezeu.

Sfântul Apostol Pavel spune despre îngeri că ei sunt „duhuri slujitoare, trimise ca să slujească pentru cei ce vor fi moștenitori mântuirii” (Evrei 1, 14)

Îngerii sunt mijlocitori între Dumnezeu și oameni, dar și împreună rugători cu noi la mila lui Dumnezeu. Biserica a stabilit un cult de venerare a îngerilor: le închinăm rugăciuni, le acordăm o zi de cinstire din săptămână (lunea), le cerem ajutorul în zile de praznic, cum ar fi ziua de 8 noiembrie, închinată Sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil.

Numele Arhanghelului Mihail se tâlcuiește „puterea lui Dumnezeu”; el poartă sabia de foc a Duhului Sfânt și are misiunea de a păzi legea lui Dumnezeu și de a birui puterea vrăjmașilor. La sfârșitul veacurilor, Arhanghelul Mihail va suna din trâmbiță și va aduna toate popoarele pământului la judecată. Arhanghelul Mihail este apărătorul celor nedreptățiți și chinuiți.

Numele Arhanghelului Gavriil se tâlcuiește „bărbat - Dumnezeu” și are misiunea de a vesti oamenilor tainele cele mari ale lui Dumnezeu. El este zugrăvit cu un crin în mână și e purtătorul veștilor bune: a fost trimis la părinții Sfintei Fecioare: Ioachim și Ana, la preotul Zaharia și la soția sa, Elisabeta (vestindu-le nașterea Sfântului Ioan Botezătorul); Sfântul Arhanghel Gavriil a adus

Fecioarei Maria din Nazaret cea mai frumoasă veste din istoria omenirii (Întruparea Domnului Iisus Hristos).

Sfântul Arhanghel Gavriil duce rugăciunile creștinilor la Dumnezeu și aduce înapoi îndeplinirea cererilor.

Rolul îngerilor în viața oamenilor

Ca slujitori ai lui Hristos, îngerii au misiunea de a fi protectori ai credincioșilor. Din Sfânta Scriptură aflăm că fiecare creștin viețuiește sub ocrotirea unui înger păzitor (Matei 18, 10)

Un înger vestește lui Iosif să fugă în Egipt cu Pruncul Iisus și tot un înger îl îndeamnă să se întoarcă în Nazaret, după moartea lui Irod.

În Grădina Ghetsimani, Mântuitorul Iisus Hristos este întărit de un înger (Luca 22, 43), iar, după patima mântuitoare a Domnului, îngerii sunt cei dintâi care vestesc Învierea.

Sfântul Apostol Petru era închis și păzit pentru a fi judecat și osândit de Irod. În noaptea dinaintea judecății, un înger l-a trezit, i-a desfăcut lanțurile și l-a scos din închisoare (ale cărei porți s-au deschis singure), apoi îngerul a dispărut.

Sfinții Îngeri ne îndeamnă la rugăciune, bucurându-se și rugându-se pentru noi. Sfinții Îngeri ne călăuzesc spre o viață curată, ferită de necazuri.

Credința în îngerul păzitor o mărturisim și la Sfânta Liturghie, când Îl cinstim, Îl laudăm și Îl preamărim pe Dumnezeu prin cântarea „Sfânt, Sfânt, Sfânt este Domnul Savaot! Plin este cerul și pământul de mărirea Ta.”

Rolul îngerului este de a-l păzi pe credincios, în chip nevăzut, de ispitele diavolului, de a-l călăuzi pe calea Bisericii, a pocăinței și a rugăciunii, de a-i mângâia pe oamenii necăjiți și de a-i îndemna la fapte bune.

Creștinul trebuie să îi imite pe îngeri, ca să fie împreună cu ei în Împărăția cerurilor.

Rugăciunea „Îngerașul păzitor”

Înger, îngerașul meu,
Ce mi te-a dat Dumnezeu,
Totdeauna fii cu mine
Și mă-nvață să fac bine.
Eu sunt mic, tu fă-mă mare!
Eu sunt slab, tu fă-mă tare!
Și-n tot locul mă-nsoțește
Și de rele mă păzește!
Doamne, îngerașii Tăi
Fie păzitorii mei.
Amin.

Black Keys, White Keys
(retrieving a childhood crush for sounds)

prof. Cătălina Cocan

Sounds. Spine-tingling sounds. The child within myself is eager to create music and then play it to whoever is within earshot.

From my experience, teachers go through burnout. Tons of times. Actually, I have been able to document how often I get there: two or three months after I stop learning something new. In dark moments of burnout, finding a way to professional happiness seems as far-fetched as learning to play the piano in your late 30s.

Thinking about it, it doesn't seem so far-fetched anymore.

Playing the piano has probably given me the courage to face school life for a few more years.

My piano learning got me close to piano teachers:

- I couldn't find *chemistry* with my first piano teacher; feeling that I would soon lose motivation, I walked away...
- my daughter's teacher is a great teacher. I try to follow suit, but my fingers do have a certain age...
- my most beloved teacher doesn't know me personally, I just chose to follow his DVD lessons and accomplish his advice at my own pace.

Bottom line, piano gave me back my professional life. (The life I had left on stasis after dumping dancing classes, coaxed by the idea that, this way, I would have more time to prepare for my school classes...)

Final word: time can be elastic. It all depends on where your *flow* lies and how much you really want it to be part of your day-to-day life. Your teaching life.

Wonderful Romania

prof. Cătălina Cocan

Note: this text was written to welcome our European partners in the Erasmus + KA2 project “Discovering Europe” in our school (June 2017)

I am a teacher and I am at a loss for words. A word, to be exact. I need a word next to a logo.

Irreplaceable- too long

Extraordinary – too cheesy

Great – too casual

Flashes from my pangs of creating a brand – a one-week-long brand, like a colorful butterfly spreading its gentle wings on the brink of forgetfulness. A brand nevertheless.

Something for our guests at Alexandru Vaida-Voevod School to surreptitiously hide into their hearts and take away from my Europe to their Europe.

Teachers coordinators of European projects are hardly ever supposed to create brands.

They are supposed to teach lessons, correct papers, give grades. They are supposed to wear smiles on their faces and hug crying children missing their mums. Children missing their mums – mum and child side by side –Eureka, I have a logo! Solid love whitewashed under the layers of a naïve image.

Now I still need a word. Not too demanding, not too dumb. Not too extraordinary, not too great, not too irreplaceable. Cross out. It should be irreplaceable, highly memorable, like the repeated lyrics of my favourite Voltaj song, „Din toată inima pentru România”.

Heading straight for the heart, while bypassing the brains (American phonology in a song meant for European partners, un vrai *faux-pas*...), this is what I came up with:

It is our deep wish to say it once again:

Romania’s awesome, remember 2017!

Your heart is big enough to keep it there forever

This is our gift to you, **Wonderful Romania!**

Pelerinajul la mănăstiri

*prof. Călina Pop
prof. Gabriela Bucur*

Oare ne-am gândit vreodată cum să dăruim „aripi” cuiva care va putea astfel să zboare spre o viață nouă, spre mai bine, spre frumos și adevăr? Scria cândva la mica publicitate: „Vând aripi de înger”. Un copil vindea aceste aripioare pe care le folosea la serbarea unde avusese rolul de îngerăș. Și, ca să le aibă și altcineva, voia să le vândă.

Și astfel, putem privi lumea în mod diferit, de la înălțime, gândindu-ne la acest rol. Un înger nu poate să supere un alt înger. El ne ajută să atingem fericirea cu inima, nu cu vârful degetelor, să ne facem aripi din cuvinte, să zburăm dincolo de nori și să prindem stelele în palmă.

Toate acestea le putem trăi într-un pelerinaj la mănăstiri, într-o săptămână cu totul altfel, atunci când timpul curge diferit. Uităm de frumusețile pieritoare ale acestei lumi și ne aplecăm spre cele cerești, veșnice. Sunt puse față în față efemerul cu eternitatea, atemporalul cu prezentul, unicul cu universalitatea. Atunci ne dăm seama că nimic nu este întâmplător. Totul are o rațiune mult mai profundă, iar ceea ce este profund numai cu inima se poate vedea. Oricât am alerga, oricât am căuta, fericirea adevărată nu poate veni decât dinăuntru. Nu o putem simți decât în liniște, în simplitate, în pace.

Parcă auzim o voce blândă: „Ce trebuie să rezolvați atât de repede? De ce vă grăbiți? Opriți-vă puțin și ridicați-vă privirea! Atunci totul va fi diferit. Încercați! Ca un balsam pe inima obosită. Căutați întotdeauna frumusețea, închideți-o în camera sufletului vostru! Vă rog, cu glas de iubire, n-o pierdeți prin faptele voastre!”

Doar Cel care îți atinge inima este în măsură să îți schimbe viața, lăsând să-ți cadă toate măștile, ajutându-te să iubești profund polifonia existenței, să dobândești frumusețea de a trăi.

Și așa învățăm, de la mic la mare, că o persoană valorează atât cât valorează inima sa. Mesajul Absolutului îl percepe numai acela care are o inimă pregătită în fața Iubirii.

Tocmai de aceea, un pelerinaj la mănăstire este mai mult decât o excursie obișnuită. El presupune introspecție, o călătorie în interiorul profund, acolo unde sinele se întâlnește cu Divinitatea. Într-o lume în care copiii băjbăie debusolați după modele, pelerinajul le oferă soluția.

La mănăstirea Recea, cu hramul „Nașterea Maicii Domnului”, din județul Mureș, de exemplu, unde am fost cu elevii școlii noastre, în săptămâna „Să știi mai multe, să fii mai bun”, ei au fost impresionați de pictura în tehnica mozaic, de finisajele din piatră cioplită și marmură. Este un loc de o frumusețe aparte care atrage pelerini din toate colțurile țării. Într-o atmosferă de liniște sufletească, elevii au avut prilejul să facă deosebirea între sacru și profan. O șoaptă a inimii, o rugăciune rostită sincer, un gând curat rămân de-a pururi întipărite într-un suflet de copil.

Astfel, Hristos a oferit copiilor un model care nu poate fi egalat. Pelerinajul este o lecție practică ce nu poate rivaliza cu nicio lecție obișnuită de educație moral-religioasă predată în clasă. Este o lecție de viață pe care ei n-o vor uita niciodată.

Mănăstirea Recea

Mănăstirea Recea

Rugăciune pentru pitici

Prof. Cocan Cătălina

Blând și bun, drag Dumnezeu,
Tare aş dori să-mi iasă,
Iute să Te-impresionez,
Să îţi spun o rugă-aleasă
Din cei treispe ani de zile
De când intru, tot cu Tine,
Zi de zi în câte-o şcoală
(Ori stau la serviciu-afară).
Zi de zi, un dram de bine
Şi un zâmbet, de la Tine,
Să duc cu mine mereu,
Blând şi bun, drag Dumnezeu.

Aşadar, aş încerca
Să conving: să-mi dai ceva...
Hai să-Ți spun ce m-am gândit:
Multe ai de oferit!
Din ce ştiu, nu ești zgârcit.
Şi te rog, așa, sfios,
Dragă Domn Iisus Hristos
(În icoană – un pruncuț)
Să îmi dai ceva micuț:

Dă-mi lumină liniștită
Când sunt tare ostenită.
Mai dă-mi (iar Te rog...)
Blândețea,
Că lucrez cu tinerețea,
Care n-are stare foarte
Când învață-n şcoală carte.

Şi Tu ești copil şi stai
Cuminte, în brațe. Hai!
Haide din brăţucă jos
Şi-apoi mângâie frumos
Şi pe cei mai curăței,
Şi pe cei mai murdărei,
Şi pe cei ce vor kendame,
Şi pe cei ce nu au mame,
Şi pe cei cu haina veche,
Şi pe cei cu nasul verde...

Te mai rog așa, Iisus,
Să privești din cer, de sus,
Şi să vezi tot ce muncesc.

(Iar atunci când eu greșesc,
Tare mult te rog: fă bine
Și nu te uita spre mine...)

Așa, dragă Domn Iisuse,
Toate astea fiind spuse,
Ține lângă Tine foarte
Pe toți cei ce-nvață carte.
Sunt ai Tăi și îi iubești,
Te rog mult să îi grijești,
Să-i dospești, să-i crești în Tine
Dinspre rău înspre mult bine,
Că așa-am citit demult:
Pe nimeni n-ai de pierdut.

Și, cu ei în gând, eu spun
Să le dai ce n-au acum:

Dă-le minte și putere
Să învețe cu plăcere
Cât mai multe lucruri bune
Despre ce este pe lume.

Iar când noaptea lin se lasă
Peste orișicare casă
Dă-le, Doamne blând de sus,
Dragă Domnul meu Iisus,
Dă-le pace, sănătate,
Bucurii, zâmbet, de toate,
Dă-le liniștea Ta multă
(Pe părinți când îi ascultă)
Și mai dă-le multe bune:
Câte sunt pe astă lume,
Câte sunt în ceruri sus.
Mulțumesc, bun Domn Iisus.

„Biblioteca altfel”- proiect educațional

prof. Nan Căna

prof. Pop Domnica

1. ARGUMENT

Carte și bibliotecă sunt două noțiuni în perfectă armonie care trăiesc una lângă alta, ba mai mult se completează, în așa fel încât una fără alt nu pot conviețui.

CUGETĂRI DESPRE LECTURĂ, CARTE ȘI BIBLIOTECĂ

Unicul lucru pe care trebuie să-l cunoști cu siguranță este locul unde se află biblioteca! –

Albert Einstein

Respectul față de carte poate fi manifestat doar prin folosirea lor. – Umberto Eco

Cartea, leac pentru suflet – Inscripție pe frontispiciul Bibliotecii din Teba

Adesea mi-e milă de oamenii care nu citesc cărți. Ei nu știu că pierd șansa de a trăi o viață în plus. – Scott Corebett

Mă tem de omul unei singure cărți. – Toma d'Aquino

Iată profesorii care ne instruiesc fără nuiă – fără cuvinte aspre sau mânie, fără a pretinde cadouri sau bani. Dacă te apropii de ele, nu dorm, dacă întrebi ceva, îți răspund. Dacă nu le înțelegi, nu-ți sunt nerecunoscătoare și nici nu se răzbună. – De Bury

2. SCOPUL PROIECTULUI

Dezvoltarea abilităților de viață, precum: munca în echipă,
Adaptabilitate și flexibilitate la situații neprevăzute;
Completarea orizontului de cultură din diverse domenii;
Dezvoltarea spiritului civic;
Dezvoltarea abilităților de organizare și planificare;
Dezvoltarea creativității;
Capacitatea de a structura un dialog sau un monolog pornind de la o
situație dată;
Promovarea respectului pentru drepturile omului.

3. OBIECTIVELE PROIECTULUI

Obiectivele proiectului vizează următoarele aspect:

- Stabilirea unei relații de prietenie și colaborare între elevii școlii;
- Promovarea valorilor general umane și a orizontului cultural
- Formarea unei atitudini pozitive față de colegii de alte etnii;
- Încurajarea dezvoltării unor relații amicale cu toți membrii clasei/grupului;
- Folosirea Internetului în scop informativ;
- Folosirea abilităților de comunicare scrisă în limba engleză;

4. BENEFICIARII PROIECTULUI

Elevii ai claselor V B Școala Gimnazială cu clasele I-VIII „Alexandru Vaida Voevod”;

5. COLABORATORI PROIECT

părinții, elevii

6. DURATA PROIECTULUI

Noiembrie 2017-Februarie 2018

7. LOC DE DESFĂȘURARE

Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj.

8. ACTIVITĂȚILE PROIECTULUI

NR. CRT.	Titlul activității și durata	DATA	OBS.
1.	Piese de teatru forum	Nov 2017	
2.	Biblioteca vie	Dec 2017	
3.	Jocuri de rol	Ian 2018	
4.	Vânătoare de comori la bibliotecă	Feb 2018	

9. DESCRIEREA ACTIVITĂȚILOR

- Elevii clasei a V B, coord. de dna prof. Nan Oana și Pop Domnica, au fost pentru o zi actori punând în scenă diferite scenete amuzante dar în același timp educative.
- Elevii îndrumați de personalul bibliotecii au făcut diferite jocuri de rol.
- Elevii de la Școala Gimnazială cu clasele I-VIII „Alexandru Vaida Voevod” au făcut în ultima întâlnire o vânătoare de comori printre rafturile bibliotecii.
- Elevii s-au implicat activ în toate cele patru activități.

10. REZULTATELE AȘTEPTATE

La sfârșitul activității elevii sunt capabili să:

- Să lucreze în echipă;
- Să se descurce în situații neprevăzute;
- Să cunoască câteva citate care exprimă mesaje despre cultură, cărți, bibliotecă ;
- Să fie organizați ;
- Să ducă la bun sfârșit o sarcină;
- Să respecte termenul unei sarcini;
- Să se încadreze în timp;

11. PRODUSE FINALE

Colaje realizate de elevi în echipă;

Expoziții cu lucrări realizate de ei;

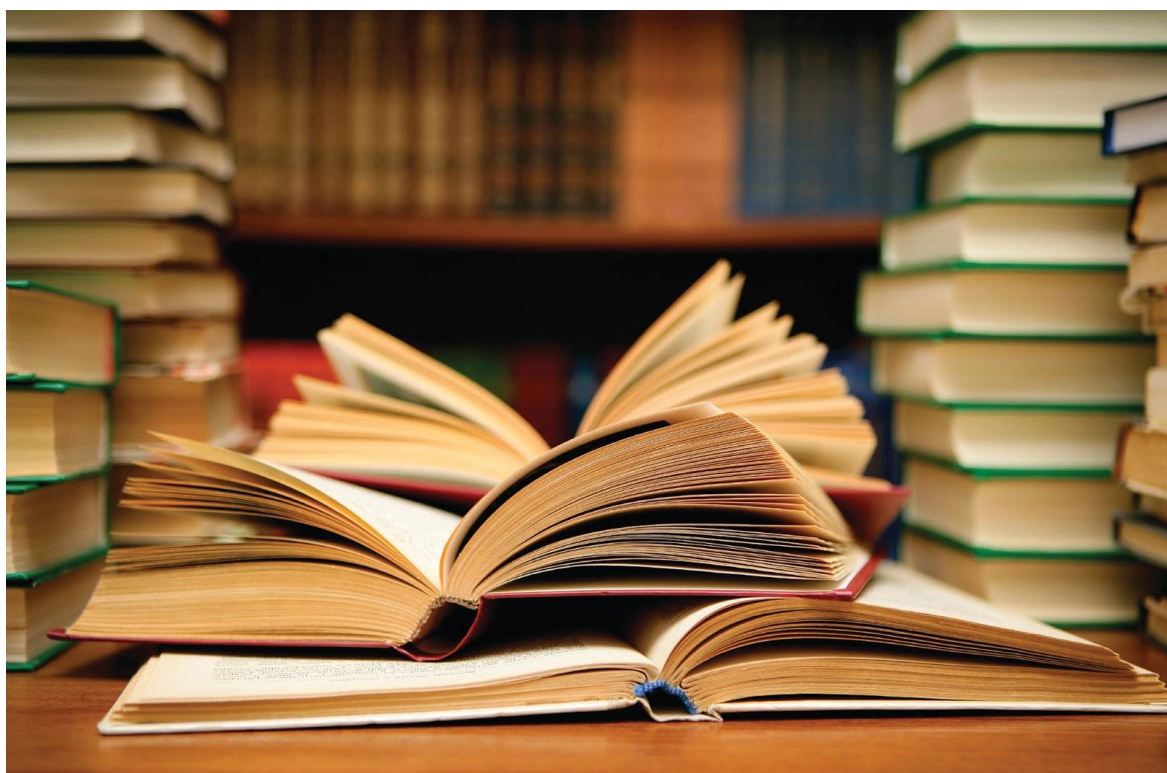
Comportamente pozitive însușite de elevi;

12. MEDIATIZAREA PROIECTULUI

Mediatizarea a fost făcută

În școală:

- prin intermediul elevilor implicați în proiect, dar și prin intermediul doamnelor prof. *Nan Oana și Pop Domnica*.

Fără ostracizare!

prof. Lucia Groza

prof. Niculina Șerb

Jurământul sportivilor Special Olympics: „Vreau să câștig. Dar dacă nu pot câștiga, vreau să fiu brav în încercarea mea!”

Fundația Special Olympics a fost înființată în țara noastră în noiembrie 2003, fiind parte integrantă a aceleiași mișcări sportive internaționale inițiată în 1968 de sora președintelui american John F. Kennedy.

Convingerea Special Olympics este aceea că persoanele cu nevoi speciale pot și au dreptul să învețe și să beneficieze de participarea la activități sportive, fie individual, fie în echipă, dacă sunt încurajate în acest sens. Prin intermediul parteneriatelor cu școlile de masă, sportul este adus mai aproape de viața comunității cu și pentru persoanele cu dizabilități.

Elementul esențial pentru dezvoltarea calităților sportive este antrenamentul, realizat în condiții de egalitate pentru toți, încurajându-se incluziunea socială și implicarea activă a elevilor și profesorilor din România. Pentru ca sportivii Special Olympics să poată concura în competiții și să se bucure în totalitate de beneficiile sportului, aceștia trebuie să își dezvolte abilitățile motorii, să aibă o stare fizică bună și să își crească încrederea în sine.

În cadrul acestei asociații, cu sprijinul Federației Române de Fotbal, se oferă programe de pregătire la douăsprezece discipline olimpice, însă Școala Gimnazială „Alexandru Vaida-Voevod” participă an de an la cel mai popular sport cu echipe de fotbal unificat în 7, băieți și fete.

De-a lungul timpului, au fost mobilizați cu succes nenumărați elevi ai școlii noastre, ai altor școli din oraș cât și din alte județe, precum: Alba, Bistrița-Năsăud, Sălaj, Bihor, Maramureș, Satu-Mare, Sibiu, Caraș - Severin. Însotii de profesorii coordonatori, elevii participă cu deosebit interes la fiecare competiție, luând totul în serios, în încercarea lor permanentă de a câștiga. Și dacă acest lucru nu se întâmplă, se consolează precum spune motto-ul, rămânând bravi în toate încercările lor. Ceremonia de deschidere a competițiilor debutează de fiecare dată prin parcurgerea traseului Flăcării Speranței.

Profesorii cabinetului de sprijin s-au implicat în organizarea și desfășurarea completă a competițiilor, fiindu-le alături și colegii catedrei de sport. Satisfacția majoră a tuturor a constituit-o bucuria simțită de copii în acele zile în care schimbau locul din bancă cu cel de pe terenurile de fotbal ale modernei Baze Sportive Gheorgheni. Transformările erau evidente. Nu mai era apăsarea ghiozdanului și emoția notelor, era doar mișcare, competiție, prietenie, veselie, aer curat, într-un cuvânt, libertate.

Însotii de profesorii organizatori, voluntari și antrenori, elevii participanți trec poarta prin care descoperă calea spre formarea unei singure echipe în teren: jocul împreună. Punctul de plecare al acestuia creează și consolidează prietenii și înțelegere, aduce zâmbete și îmbrățișări între învingători și învinși. De fiecare dată se întorceau la școală cu binemeritatele trofee, diplome, medalii, cupe, locul I, II sau III, la fazele locale. Merituoșii participau la competițiile de nivel superior, faze naționale sau chiar internaționale, ajungând astfel, unii în Austria, alții în China.

Special Olympics oferă reale lecții despre toleranță, unind copiii cu dizabilități cu cei din școlile de masă, luptând împreună împotriva ostracizării, pasivității, nedreptății și intoleranței, dobândind astfel o voce puternică în cadrul comunității. Este cel mai important eveniment care valorifică potențialul uman al persoanelor cu dizabilități prin puterea transformatoare a sportului. Experiențele complexe trăite produc transformări structurale pozitive atât asupra sportivilor cât și asupra celor implicați în aceste activități. Profesorii și antrenorii motivează, inspiră și susțin moral sportivii în încercările lor permanente de a-și depăși propriile limite. Le dorim tuturor **MULT SUCCES!**

